

at der i enhver Sag, der førtes igennem til Dom, og i hvilken en særlig Bevisførelse fandt Sted, skulde erlægges det tredobbelte af den angivne „almindelige Retsafgift“.

Da nu imidlertid Udkastet i øvrigt har forladt den til Grund for det gamle Sportelreglement liggende Tanke, at der skal betales hver Gang, der gøres Retten Ulejlighed (noget, der hang sammen med, at Retsbetjentene den Gang lønnedes med Sportler), har man ikke kunnet finde det rigtigt at bibeholde denne Tanke paa det her omhandlede Omraade, saaledes som sket i de nysnævnte Paragrafer. Nærværende Kommissions Udkast bestemmer derfor, at den almindelige Retsafgift skal erlægges under eet ved Sagens Berømmelse eller Anmeldelse og da med Beløb, der ere satte til det tredobbelte af de i det tidligere Forslags §§ 6 og 8 fastsatte; dog har man fundet det rettest at foretage en Nedsættelse for mindre Sagers Vedkommende (henholdsvis til 2, 4, 8 og 16 Kr. i Stedet for det tidligere Forslags 3 \times 1, 2, 4 og 6 Kr.). Derhos er der i § 8 hjemlet en vis Adgang til Tilbagebetaling, naar der ikke af Sagsøgte fremsættes nogen Indsigelse mod Sagsøgerens Paastand, samt naar Forlig indgaas.

Ved denne Ordning opnaas Harmoni med den Tankegang, der i øvrigt behersker Udkastet, man undgaar derhos den Tidsspilde, der er forbunden med, at det under Sagens Behandling den ene Gang efter den anden skal undersøges, om der skal betales, hvor meget der skal betales, og hvor vidt vedkommende kan betale, ligesom Fristelsen til den i Praxis nu velkendte, men lidet heldige Given Kredit med Retsafgifters Betaling bortfalder. Det er da endelig ogsaa lidet tjenligt for Retsplejens Værdighed, at Retterne skulle sidde og modtage stykkevis Betaling for deres Ydelser. At Afgiften for de Sager, der kunne afgøres uden særlig Bevisførelse, efter nærværende Udkast bliver noget højere end efter det tidligere Forslag, er vel sandt, men den i saa Henseende foretagne Forandring er i Virkeligheden stemmende med det almindelige Princip om, at Afgiftens Størrelse bør bestemmes efter Sagens Værdi og ikke efter Omfanget af Rettens Arbejde. At den Adgang, som det tidligere Forslags Ordning aabnede Parterne til at spare en Del af Afgiften ved at hæve Sagen, her er bortfalden, naar Grunden til Sagens Ophævelse ikke netop er Indgaaelse af et Retsforlig, er der formentlig intet unatur-

ligt i, da Grunden til Ophævelsen i saa Fald gerne vil kunne føres tilbage til en eller anden Fejl fra Sagsøgerens Side.

I øvrigt har nærværende Udkast ligesom det tidligere saa vidt muligt sat de andre, den egentlige Retspleje vedrørende Afgifter i Afhængighed af den omtalte almindelige Retsafgift, hvorved maa bemærkes, at nogen Afvigelse fra det tidligere Udkasts Regler er fremkaldt derved, at man, for at lette Afgiftsberegningen, saa vidt muligt har gennemført Titalsystemet med Hensyn til de opstillede Brøker.

De i det følgende gjorte Bemærkninger til de enkelte Bestemmelser indeholde for en væsentlig Del kun en Gengivelse af Bemærkningerne i den tidligere Kommissions Betænkning.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser om Retsafgifter.

Kapitel I.

§ 1.

Det er af væsentlig praktisk Betydning, at en Afgiftslov som nærværende indeholder udtømmende Regler for, i hvilke Tilfælde og med hvilket Beløb Afgifter skulle erlægges. Ikke blot bør den Embedsmand, som har at opkræve Afgifterne, hurtig og let kunne være paa det rene med, om Afgift skal erlægges og da med hvilket Beløb, men ogsaa Parterne selv bør uden Vanskelighed kunne forud beregne Afgifterne og eventuelt kontrollere den rigtige Anvendelse af Loven. Det er som Følge heraf i § 1 bestemt, at Retsafgifter for Fremtiden kun skulle erlægges i de i denne Lov angivne Tilfælde, og med de i samme fastsatte Beløb, ved hvis Fastsættelse man derhos har haft for Øje, at de skulle træde i Stedet for alle de Afgifter og Byrder, som nu hvile paa Retsplejen. Der vil følgelig ikke blive Tale om ved Siden af disse Afgifter at opkræve andre, som nu erlægges i visse Tilfælde foruden Retsgebyrerne, t. Eks. den Ydelse til Justitskassen, som i Henhold til Fdg. ang. en Justitskasses Indretning af 23. Decbr.